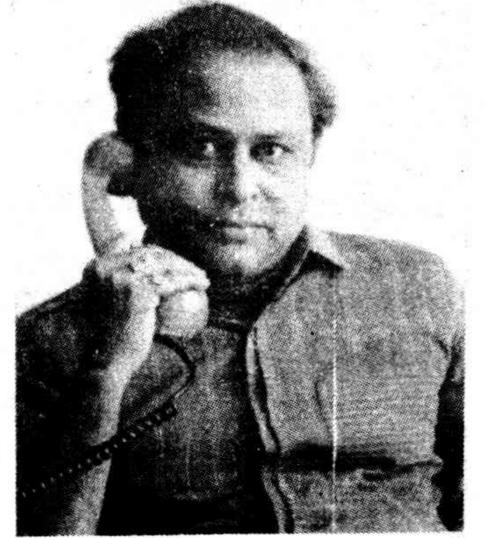

గురజాడ వీధి

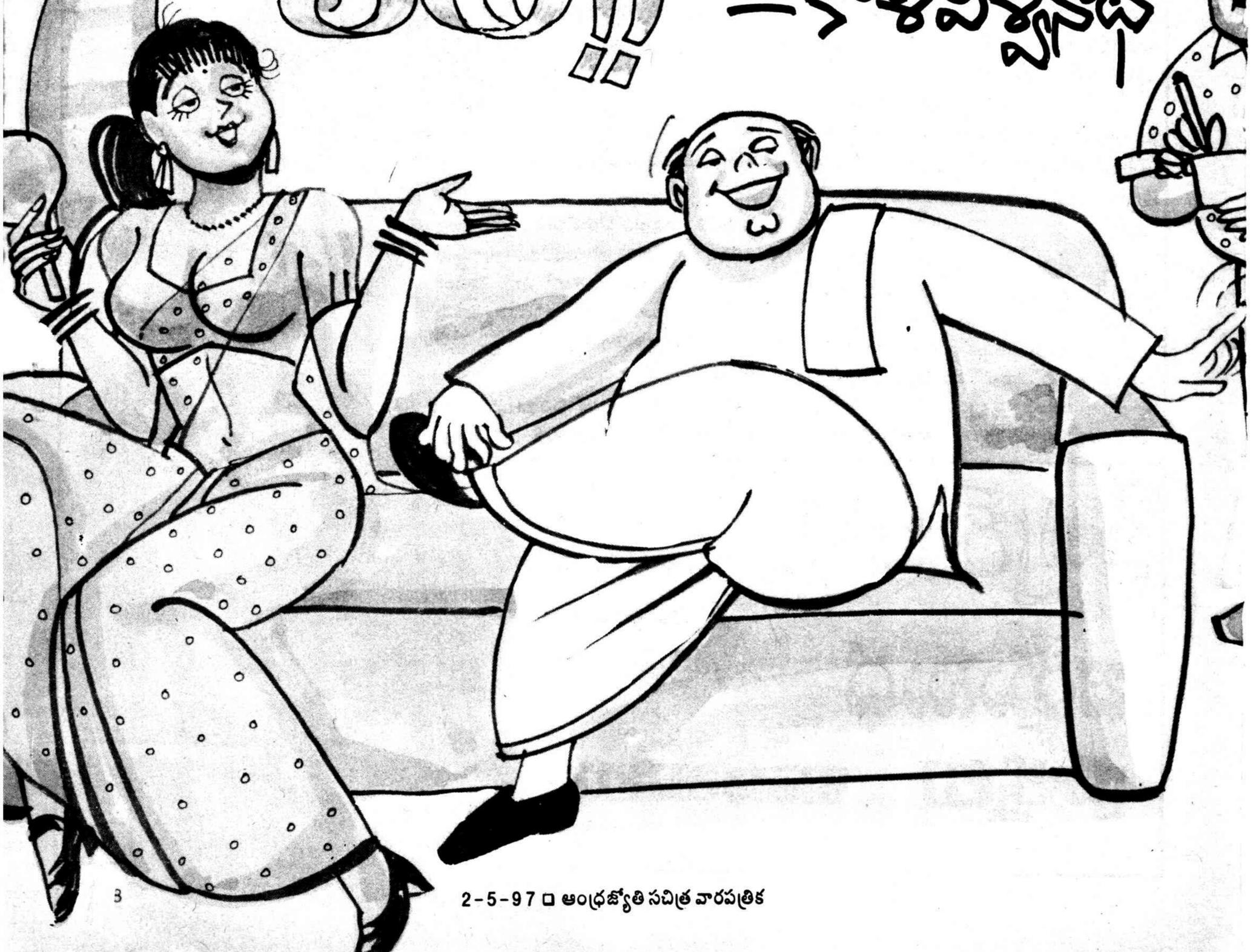
ఉన్నట్టుండి పుట్టివిపిల్ల సుబ్బయ్యనాయుడు
 సినిమా తీస్తున్నాడన్న వార్తపేపర్లో వచ్చేసింది!
 ప్రాడక్షన్ మేనేజర్ సినిమా ప్రాధ్యూసరవడం,
 పెద్దబహువిధ్యం కాదు కాబట్టి ఆ వార్త వినిగానే

ఆకాశం అదిరిపోలేదు. భూదేవి బద్దలై పోలేదు.
 కాకపోతే ఆ సినిమాకి కథ, మాటలు, పాటలు,
 స్క్రీన్ ప్లే, డైరెక్షన్ కూడా సుబ్బయ్యే చేస్తున్నా
 డవి ప్రకటించేసరికి చాలామంది చోటామోటా

జీవిత విషయాల కోరిక!

— కౌత్తివిక్రమణ్ —

సినిమా పీపుల్స్ చిరాగ్గా ఒళ్లంతా గోక్కున్నారు. “ఆదిమొకం, ఆడికి తెలుగులో సంతకం ఎట్టడమే సరిగా రాదు. ఆదిబతుక్కి, కత, మాటలు, పాటలు రాయడం, పైగా డైరెక్షనూ చెయ్యడమా?” అంటూ అతని ‘గ్లాస్ మేట్స్’ (అనగా రాత్రివూట మందువేసుకునేటప్పుడు గ్లాసుల్లో చీర్స్ చెప్తామనే ఫ్రెండ్స్ గ్లాస్ మేట్స్ గా సినిమా రంగంలో అర్థం చేసుకోవలెను) అతని సినిమా గురించి ఆరాలు తీసారు.

‘కాకినాడ కళారంజని’ ఆంధ్రా, సీడెడ్, నైజామ్ ఏరియాల్లో తిరుగులేని రికార్డింగ్ డేవ్లరు. సుబ్బయ్యదీ, కళారంజనిదీ ఒక్క పూదే! “బావా నన్ను సినిమా ఫీల్డులోకి దింపెయ్యవా, దింపెయ్యవా” అంటూ ఉత్తరంమీద ఉత్తరం రాసేవరికి చివరికో రోజున ఆవిణ్ణి హైదరాబాద్ లో దింపేడు. తర్వాత

సినిమా ఫీల్డులోకి దింపేసాడు. ఆవిడ కాకినాడ వింపి హైదరాబాద్ కి దిగుమతి అయ్యేముందు ఒక సంవత్సరం పాటు దుబాయ్, గిబ్రాల్టర్ లాంటి గల్ఫ్ కంట్రీస్ లో రికార్డింగ్ డేవ్లులు యిచ్చి ఒక సూట్ కేసుడు సామ్ము మోసుకొచ్చిందట. గల్ఫ్ కంట్రీస్ లో గెంతులు వేసి అంత సామ్ము సంపాదించ లేదు, చాలా బిజినెస్సులు చేసి, దుబాయ్ షేకుల్లో చేతులు కలిపి అంత సామ్ము సంపాదించిందని కొంతమంది వాగినా అందులోని సత్యసత్యాలగు రించి మనవేం నిజవివరాలు కమిటీలవేం వెయ్య క్కర్లేదు. మొత్తం మీద ఒంటివిండా బంగారంతో, సూట్ కేసువిండా డబ్బుతో హీరోయిన్ అయిపో వాలనే ఆశతోనే, సిన్మా ఫీల్డులోకి దిగిపోయింది. ఆవిణ్ణి హీరోయిన్ గా పెట్టి సుబ్బయ్య ఇవ్వుడు సినిమా తీస్తున్నాడు. ఒక ప్రాడక్షన్ ఆఫీసు ఆర్డెకు

తీసుకుని తన కంపెనీకి ‘కళారంజని ఫిలిమ్స్’ అని పేరు రిజిస్ట్రేషన్ చేయించాక, భారీ ఎత్తున ప్రెస్ మీట్ ఏర్పాటు చేశాడు! రేపు ప్రెస్ మీట్ అనగా ఇవాళ కళారంజనిని కూర్చోబెట్టి రేపు ప్రెస్ మీట్ లో ఏం చెప్పాలో కాస్త తర్బదిచ్చాడు.

“మీది ఏవూరు? అని అడుగుతారు. అన్నడేం చెబుతాన్?”

“కాకినాడ దగ్గరున్న గంగోరం అని సెప్టెంబరు” అంది కళారంజని ఒక చిత్రమైన యానతో. అది ఒక జిల్లాకు సంబంధించిన యాన కాదు. ఆవిడ ఈ రాష్ట్రంలోని జిల్లాలు. ఈ దేశంలోని రాష్ట్రాలతో పాటు గల్ఫ్ కంట్రీస్, గిల్ఫ్ కంట్రీస్ అని మదిగాలిలా చుట్టుకొచ్చేయ్యడం వల్ల ఆవిడ మాటల్లో అన్ని రకాల అక్షరాలు వివిసిస్తుంటాడు. డాక్టరురాసిన మందు చీటీ, ఒక్క మందుల కొట్టు యజమానికే

●●
‘ఆపియన్ బుక్ ఆఫ్ రికార్డ్స్’లో నమోదైన ఆశియా ఖండ విశిష్ట వ్యక్తి, ప్రముఖ నాటక, సినీ రచయిత, నటుడు శ్రీ కాశీ విశ్వనాథ్ ఆంధ్రజ్యోతి కోసం ప్రత్యేకంగా రాసిన స్టోరీ

●●
గురజాడ వీధి శీరికలో ఒకప్పటి ఆంధ్రప్రతిక ఎడిటర్ సాహితీవేత్త

శ్రీ వీరాజీ రాసిన హానీమూన్ ఎక్స్ ప్రెస్ కథ వచ్చే సంచికలో

అర్థమయినట్లు ఆవిడ మాటలు ఒక్క సుబ్బయ్య నాయుడికే అర్థమవుతాయి. ఆవిడకి ప్రస్తుతం తెలుగు సినిమా ఫీల్డు గురించి మూడుముక్కల్లో చెప్పేడు.

“నువ్వు అచ్చమైన తెలుగుపిల్లవని చెప్పేవనుకో, నీకు వేల్యుయేషన్ వుండదు. స్కాప్ విస్కీ కుంటే వేల్యూ ఇండియా విస్కీ కుంటాదా? వుండదు. నువ్వు వుట్టింది పాకిస్తానూ, పెరిగింది రాజస్థానూ, నీ మదరేమో మరాఠీ, ఫాదరేమో పంజాబీ అన్నెవ్వ గల్ కంట్లీనీకి తరుచుగా వెళుతుంటారట ఎందు చేత అవి ఎవరైనా అడిగితే అక్కడ మా పేరెంట్స్ కి ఆయిల్ బిగినీస్ అని చెప్తా. తెలుగు కొద్దికొద్దిగా వచ్చు అనిచెప్తా. నీ వాల్యూ బాగా పెరిగిపోయింది”

కళారంజనీకి, చిన్న అనుమానం వచ్చింది. “నాకు తెలుగు సతీగా రాదంటే, మిగతా ప్రాద్యూ నర్లు నన్ను బుకింగ్ చేసుకోరేమో” అంది.

“పాతరోజుల్లో అయితే అంతే. పెర్సనాల్లీ, బా, ఐలాగుల్లీ సగ్గకా పలకడం, మొఖంలో పీలింగుల్లీ, సుబ్బరంగా చూపెట్టడం, ఇలాంటివన్నీ సక్కగా వస్తేనే ఆఫ్ఫీస్ హీరోయిన్లుగా తీర్చునేవాళ్లు. నీకు తెలుగావి,

నీకు తెలుగావి, ఎనకటి రోజుల్లో వెండి రూపాయలుండేవి. అవిచెలామణికి రాకుండాపోయి చాన్సెల్మెంట్ నుకో! పాత విక్రంథా వెండి రూపాయలాంటోళ్లు. ఇన్నడు వస్తున్నాళ్ళంతా, దాదాపు నీలాంటోళ్లే కాబట్టి నువ్వు ఎంత తెలుగు దానివి కాకపోతే నీకంత డిమాండ్ వచ్చేస్తాది. తర్వాత ఆలండియా హీరో అమి తాబచ్చన్ అంకుల్ నిన్ను ఎన్నిసార్లు సినిమాలోకి ఎల్లిపోరమ్మన్నా, నేమరాసుగాక రానన్నానని చెప్తా! నీ వేల్యూ మరింత పెరిగిపోయింది”

కళారంజనీ అతన్ని కాస్త వెటకారంగా చూసి “ఏం నీకంటికి నేను ఎర్రదానా అవుపిస్తానా? అబద్ధం అడినా అతికనట్టుండాల. నేనెక్కడ? అమితాబచ్చనెక్కడ? అతగాడు సస్టెండుకు పిలుస్తాడు? ఒకేత ఆళ్ళకి డౌట్ వచ్చి ఆయనకి ఫోన్ చేసి కనుక్కుంటే నా బండారం బైటపడిపోదా?” అంది. “అక్కడే నీకూనాకు తేదావుందిమరి. నువ్వెవ్వడు కోతకోసినా చాలా పెద్దోడి పేరుతో కలిపే కోత కొయ్యాల. నువ్వు అమితాబచ్చన్ గురించి కోత కోస్తే మాత్రం, ఆమాట రైట్ అనునోకాదో యీ జర్నలిస్టులు అతగాడికి ఫోన్ చేసి, విజానిజాలు కనుక్కుంటారనుకున్నానా? తెల్లారిలేస్తే నీలాంటోళ్ళని ఎంతమందినో చూస్తుంటారు. అంచేత ఆళ్లన మ్మరు. అయినా నువ్వు చెప్పిన మాటే, మర్నాటి పేపర్లో వచ్చేస్తాది...”

అంటూ సుబ్బయ్యనాయుడు ఆవిడికి సిన్యా రంగంలోని చిట్కాల గురించి, ఓ గంటపేపు బోధించాడు. తర్వాత మరో మూడుగంటలు.

వాళ్ల మధ్య 'ఏదీ' లేదట

కొలు విరిగి కొన్నాళ్లు మూల కూర్చున్న బాబ్బి యోల్ ఆ సమయాన్ని బానే సద్దినయోగం చేసుకున్నాడని గిట్టనివాళ్ల వుకారు. మోడర్ రక్షండా ఖాన్తో కిరికిరి నడుపుతూ అక్కూ - బక్కం చేసేశాడని బాలీవుడ్లో వాకటే గోల. అమాటే అడిగితే “ప్లీజండి మా మధ్య ఏదీ లేదు” అన్నాడు. నిజమే మేం అంటున్నదీ అదే కదా మీ మధ్య 'ఏదీ' లేదు. అంతా క్లోజే అని విట్లు నిసురుతున్నారట డియోల్ నిమగ్నకులు.

సెసరేట్ గా కేటాయించి మరో ముఖ్యమైన విషయం ప్రభోదించాడు.

“నువ్వురేపు హీరోయిని అవుతావు. అప్పణ్ణుంచి నువ్వు నమ్ముకో వలసింది, పొద్దుటలేచి దండం ఎట్టుకోవలసింది ఏ దేవుడికో తెలుసా ఏడు కొండల ఎంకటేస్వరుడికి, సిమ్మాది అప్పన్నకీ, మరో దేవుడికీ కాదు. ఇదిగో ఈ ఉభినిబిల్లి సుబ్బయ్య నాయుడికి! ఎందుకంటే నిన్ను హీరోయిన్లు చేస్తున్నది నేను. అంచేత నేనే నీ దేవుణ్ణి అర్థమైందో?”

అర్థమైంది అన్నట్టుగా తల ఆడించింది. రేపు ట్టింపి నువ్వు నడవల్సింది గవుర్కెంటోళ్లు చేసిన రోడ్డుమీద కాదు, నా మాటమీదే నడుచుకోవాలి అన్నాడు. ఆ మాటకే తల ఆడించింది. సినిమాలో కొచ్చాక ఏ హీరోయిన్ ఎవర్ని పెళ్లాడి జీవితాంతం కాపురం చేసి అందరిచేతా శెభాష్ అనిపించుకుందో చెప్తూ, ఉదాహరణలుగా ఓ ఆరేడుగురు పేర్లు చెప్పాడు దాంతోపాటు మొగుణ్ణి కళ్లుమూసి జెల్లకాయకొట్టి మరొకడితో జెండా ఎత్తేసిన వాళ్ళగురించి తర్వాత వాళ్లు పడిన బాధల గురించి, వాళ్లు చచ్చిన దిక్కుమాలిన చావులగురించి చెప్తూ పాతిక ముప్పైమందిని ఆవిడకీ భ్రదాహరణలుగా చెప్పేడు. అతను కాళ్ళకి నమస్కారం కూడా చేసింది. దాంతో

సుబ్బయ్య నాయుడి మనసు మక్కలలోకంలో రెక్కలు కట్టుకొని, సినిమాపక్కీ లాగ ఎగరసాగింది. * * *

ప్రెస్ మీట్ జరుగుతోంది! చాలామంది జర్నలిస్టుల్ని పిలిచాడు! అందరు జర్నలిస్టులు సుబ్బయ్యనాయుడికి బాగా తెలిసిన వారే. టీపార్టీ గూడా ఘనంగా ఏర్పాటుచేశాడు. వాళ్లు తనవి పెద్దగా ప్రశ్నలడక్కుడదవిపెండ్లివకొద్దీ చిన్నచిన్న ప్రశ్నలడుగుతారనే అనుకున్నాడు. కానీ ఇంటర్వ్యూ చేసేటప్పుడు వాళ్లు విర్రోహమాటంగా అడగాల్సిన ప్రశ్నలు అడిగి సుబ్బయ్యకి చెమటలు పట్టించేసారు. అయినా సుబ్బయ్య కూడా ఆ ఇంటర్వ్యూలో యిదిగో, యీ పద్ధతిలో డైరెక్షంగానే జనాబులు చెప్పాడు.

ప్రశ్న: కుక్కపిల్ల, అగ్గిపిల్ల, నబ్బు బిళ్లలు కూడా, కవితా వస్తువులుగా సవికాస్తాయని మహా కవి శ్రీశ్రీగారు వీనాడో నిర్ణయించేసారు కాబట్టి, డబ్బున్న ప్రతివాడు విర్రోహగా మారొచ్చు, సిన్యాలు తీయొచ్చు. అంతవరకు ఓక్కే! కానీ, మీరు మీ సిన్యాని డైరెక్ట్ చేస్తున్నానంటున్నారు. మీరింత నగ్గు చేసింది. ప్రాడక్షన్ మేనేజర్ పని, మీరు ఏ డైరెక్టర్ దగ్గరైనా ఆపిస్టెంట్ గా పనిచేసారా?

సుబ్బయ్య గొంతు సకలించి, మంచివీళ్లు తాగి, ‘అక్కర్లేదు’ అన్నాడు.

“అక్కర్లేదూ అంటే, ఏవిటక్కర్లేదు?”

“డైరెక్టు అనాలంటే కంపల్సరీగా ఓ డైరెక్టుగా పన్నేయవక్కర్లేదు. అనాట్టుంది. యీ నాటిదాకా చాలా గొప్పగొప్ప డైరెక్టర్లు, డైరెట్ గానే సినిమాని డైరెట్ చేసేసి, రికార్డులు గూడా సృష్టించారు. మాటవరకీ కొంతమంది కాలేజీకెల్లి మేష్టర్ల దగ్గర నడిచి బి.ఎ పాసవుతారు. కానీ మరికొంతమంది యింటి దగ్గర కూకునే వున్నకాలు నడిచి బి.ఎ పాసవుతారు. రెండు బి.ఎ డిగ్రీలు ఒక్కలాగే చెలామణి అవుతాయి గదా! ఎటొచ్చి డైరెక్టర్ కి కావాలింది బుర్రండి బుర్ర. ఆ బుర్రెదోనాకుందని నా నమ్మకం.

మరో జర్నలిస్టు అడిగాడు. అది సదే! మీకు పెద్దగా చదువు లేదని మీరు చెప్పారు. మాకు అర్థమై పోయింది, మీ సినిమాకీ, మీరే కథ రాసానంటున్నారు....

“మీకు తెలవంటేటుందండి? సినిమాకీ కథలు రాయరండి. తయారు చేస్తారు. లేదా నలుగురు కూకుని వండుతారు కొంతమంది రైలుల్లు మాత్రం కాగితాల మీద రాసుకుంటారనుకోండి! నేనూ అట్లాగే రాద్దామనుకున్నానుగాని నాకు కాస్తా బాసా దోసాలు వస్తాయని నా కథవి వోటితో చెప్పేస్తున్నాను. ఆపిస్టెంట్ డైరెక్టర్లు కాయితాల మీద రాస్తేస్తున్నారు. అయినా యిక్కడో పాయింట్ వుందండి. ఈ సినిమా ఫీల్డులో తింటావికి తింది

లేనేడు వుండొచ్చు, కట్టుకోవడానికి బట్టలేనేడు వుండొచ్చు. కానీ చేతిలో కతలు లేకుండా ఎప్పుడూ లేదండి! అట్టాగే నా దగ్గరకూడా కొన్ని కతలున్నాయ్” అమాట చెప్పిన సుబ్బయ్య బాగానే జవాబు చెప్పిననుకున్నాడు.

ఓ అడ జర్నలిస్టు చివ్వుగా నవ్వుతూ అడిగింది. “సినిమాకి కథేసాణం అంటారు. మరలాంటి కథని ఎవరైనా అనుభవం వున్న పెద్ద రచయిత చేత రాయిస్తే బాగుంటుంది గదా”

“బాగుంటుంది. కానీ ఆళ్లు అడిగే రేటు బాగోదు. ఇన్వార్టిరోజుల్లో పది కేసెట్లు చూసి నాటిల్లోనించి కొంత వీటిల్లో మంచి కొంతతీసి కొత్త కతని చాలామంది తయారు చేస్తున్నారు. అలాంటప్పుడు ఆ తంటాలోనో నేనే పదుతే నేనూ నా కతని తయారు చేసుకోవచ్చుకదా”

సుబ్బయ్య చెప్పేగడుసు సమాధానాలకి జర్నలిస్టులు రవంతగూడా ఆశ్చర్యపోకుండా మరింత వుత్సాహంగా అడిగారు.

“మీరు సినిమా కథ గురించి అంత తేలిగ్గా చెప్తుంటే మీకుండే గుండె దైర్యం, ఈ ఫీల్డు లోని గొప్ప రచయితలకి ఎందుకు లేకుండా పోయిందా, కథ కోసం రాత్రింబగళ్లు బుర్రలు బద్దలగొట్టుకుంటూ ఆలోచిస్తున్నారా అనిపిస్తోంది”

సుబ్బయ్య కొద్దిగా ఖంగుతిని గుటకలు మింగేడు! మరో ఎలేఖరి కాస్త సీరియస్గా అడిగాడు. “మీకు భాష సరిగా రాకపోవడం వల్ల కథల్ని అయితే వోటితో చెప్పేస్తావన్నారు. కానీ డైలాగ్స్ రాయడానికి, పాటలు రాయడానికి మంచి భావుకత వుండాలి, మీ పూహాకి ఆక్షరరూపం కల్పించడానికి కొద్దోగొప్పో తెలుగుభాష తెలిసుండాలి కదా?”

సుబ్బయ్య నాలుగైదు క్షణాలపాటు ఆలోచించి అన్నాడు.

“అక్కర్లేదండి. ఒక రచయిత ఓ మాటరాసినా, ఓ పాట రాసినా దానికి బుర్ర వుండాలండి. ఒన్నకుంటాను. కానీ తెలుగుభాష తెలిసుండా అనే రూలేం లేదండి. ఎందుకంటే పెనంచొకం అంతల్లోకి గొప్ప నాటక రచయితలు ఎవరూ అని అడిగితే ఆయనెవరో ఇంగ్లీష్ రచయిత పేరు చెప్పేరండి. ఆపేరు, నోట్లో ఆడుతున్నాది గాని బైటకిరాడం లేదు” అంటూ ఆ నాటక రచయిత పేరు జ్ఞాపకం తెచ్చుకోడానికి బుర్రగోక్కున్నాడు. అతని ఇబ్బంది గమనించి ఒక జర్నలిస్టు-

“షేక్స్పియరా?” అన్నాడు.

కరట్టు, కరట్టు, అతగాడే, అతగాడే. మరంత గొప్ప నాటక రచయితక్కూడా తెలుగుబా రాకనేగదా నాటకాలన్నీ ఇంగ్లీషులో రాసేసాడు. అంతదాకా ఎందుకండి! మహాకవి కాలిదాసు పేరు మీరు ఎనేవుంటారు. ఆకాలిదాసు జీవితాన్ని పేపర్మాగా తియ్యడం, మన నాగేశ్వరరావుగారూ ఎయ్యడేంగూడా

జరిగింది గదా! అతగాడూ గొప్పగొప్ప వుత్సాహాలే రాసేడట. కానీ అతగాడు ఇండియాలో వుట్టి, ఇండియాలో పెరిగి కూడా తెలుగు భాషరాక సంస్కృతంలో రాసేసాడు. ఆయనే కాదండి. జయదేవుడనే కవి అవే అష్ట పదులో, యిష్ట పదులో, కష్టపదులో ... ఏవైతే ఏటిలెండి! మొత్తంమీద పదులు అనే పేరొచ్చే పాటలు రాసే డట! ఆయన స్టూరీని కూడా సినేమాగా తీసేరు. ఆ కేరెక్టర్కూడా మన నాగేశ్వరరావుగారే వేశారు. ఆ జయదేవుడి పాటల్నికూడా మనం తెలుగు సినిమాలో వాడేసుకున్న ఆయనగారికి తెలుగుభాష రాకే సంస్కృతంలో రాసేసాడట. అలాంటప్పుడు నాబోటిడికి తెలుగు భాషవస్తే ఎంత? రాకపోతే ఎంత? పైగా యియ్యార్ల రోజుల్లో సినేమా పాటలు ఎట్టావున్నాయో మీకు తెలియందేముంది? ఏవో కొన్ని మంచి పాటలు అడపాతడపా వస్తున్నా మిగతా పాటలన్నీ వుత్తగోలగోలే కదండి! అంచేత ఆ మాత్రం పాటలు నేను రాయలేనా? అని తెగించి దిగిపోయేనండి”

జర్నలిస్టులు మనసుల్లో “మొండినాడు రాజు కంటే బలవంతుడు” గదాలని అనుకున్నట్టున్నారు. సుబ్బయ్యని వదిలేసి కాకినాడ కళారంజనీని ఇంటర్వ్యూ చేశారు. అవిడ చేత సుబ్బయ్య

‘నానా’ బాధలు

నానా పటేకర్ నానా బాధలు పడుతూ బాడి బిల్డింగ్ మొదలెట్టాడు. అగ్నిపాక్షిలో మనీషా కోయి రాలను అవలీలగా రెండు చేతులా ఎత్తేసిన జాకీ షరాఫ్ ఆమె ప్రశంసలు అందుకున్నాడు. “మరి నీకంతా సీమండా” అని ప్రైవేట్ సంభాషణల్లో మనీషా అడిగిందట. దాంతో నానా రెచ్చిపోయి బాడి బిల్డింగ్ మొదలెట్టాడు. ఎంతయినా ఎత్తు పల్లాలు ఎరిగిన నటుడు కదా! ఏవయినా చేస్తాడు.

నాయుడు అల్ రెడీ రిహార్సల్లు చేయించడం వల్ల జాగ్రత్తగానే జవాబు చెప్పింది. కానీ, మీరు ఏ మీడియంలో చదువుకున్నారు? అని అడిగినప్పుడు మాత్రం తత్తరపడి “నేను మొత్తం సదివిందంతా కాన్సెంట్లోనే” అంది.

కాన్సెంటా అని ఓ ఎలేఖరి రెట్టించి అడిగితే సుబ్బయ్య గబుక్కుమని అందుకని సర్దిచెప్పేడు.

“కాన్సెంట్ కాదండీ... కాన్సెంట్! కాన్సెంట్ ఈవిడ కొన్నాళ్లపాటు బెంగాల్లో కూడా పదివింది లెండి! అక్కడ బాస మీకు తెల్సుగదా! వెంకటరావ్ అంటానికి బదులు బెంకట్రావ్ అంటారు. వరండా అంటానికి బదులు బలండా అంటారు. అట్టాగే యిక్కడ మనం కాన్సెంట్ అనేదాన్ని అక్కడ కాన్సెంట్ అంటారనుకుంటాను”

ఓ అరగంటసేపు ప్రెస్ మీట్ యిలాగే సాగింది.

కొంత డబ్బున్న వాడికి, మరికొంత డబ్బు ఎవరైనా అప్పిస్తారు. కానీ, ఏమీలేని వాడికి ఎవరూ ఏమీ అప్పిస్తారు. ఇది ఎక్కడైనా జరిగేదే. సినిమా రంగంలో కూడా అదే జరుగుతోంది! కళారంజని సినిమాకి కేపిటల్ ఎమోంట్ దిట్టంగానే పట్టుకొచ్చింది. కాబట్టి సుబ్బయ్యనాయుడు తన పలుకుబడి ఉపయోగించి సైనాస్కర్ల దగ్గర్నుంచి అన్న వుట్టించాడు. త్వరలోనే సినిమాని పూర్తిచేశాడు. త్వరలోనే రిలీజ్ చేశాడు. టీ.వి, అన్ని ప్రైవేట్ ఛానల్స్లోనూ పబ్లిసిటీ అడరగొట్టేసాడు. కానీ సినిమా విడుదలయిన అతి త్వరలోనే ఫిలిమ్ డబ్బులు కూడా తిరిగొచ్చేసాయి. అయినా టీ.విలో ఇంకా పబ్లిసిటీ సాగుతూనే వుంది. టీ.వి వాళ్లకి డబ్బుకడుతూనే వున్నాడు. ఒకరోజు అతనికి ఎవడో పేరులేని వ్యక్తి వుత్తరం రాసాడు.

“ఒట్టి గొడ్డుకి అరువులేక్కూన. నరుకులేని సినిమాకి పబ్లిసిటీ ఎక్కూనా అని, ఎక్కడా ఆడ్డం లేని సినిమాకి పబ్లిసిటీ ఎందుకురా? అంటూ అనభ్యమైన భాషతో రాసిన ఆ వుత్తరాన్ని చదివాక పబ్లిసిటీ ఆపేసాడు!

ఈ కథకి యిదికాదు ముగింపు! మరొకటుంది. ఉబ్బినిబిల్లి సుబ్బయ్య నాయుడు ఏదోఒక పని మీద పది రోజులపాటు శ్రీకాకుళం వెళ్లి తిరిగొస్తుండగా ట్రైన్లో కాలక్షేపంకోసం దినపత్రిక కొన్నాడు. సినిమా పేజీమాసి అందులో పడిన న్యూస్ చదివి ట్రైన్లో బాంబు పేలినట్టుగా అదిరిపడ్డాడు. ‘ఘాన్ అబ్దుల్ బుల్ బుల్ ఘాన్’ నిర్మాతగా కాకినాడ కళారంజని ఓ సినిమాని నిర్మించబోతుంది. ఆ చిత్రంపేరు “కళ్లుమూసి జెల్లకొట్టు!” ఆ చిత్రానికి కథ, మాటలు, పాటలు, స్క్రీన్ ప్లే, డేప్స్ అండ దర్శకత్వం -కుమారి కళారంజని.

ఆ వార్త చదవడంతోనే ఉబ్బినిబిల్లి సుబ్బయ్య నాయుడు కరెంట్ షాక్ తిన్న కాకిలాగ గిలిగిల్లాడి పోయాడు!